

Udløb eller Udmunding i Havet eller Fjordene end 100 Favne (188 Meter), naar Aaen, Bækken eller Indvandet ved Udløbet har en Bredde af mindst 10 Fod (3 Meter), og 50 Favne (94 Meter), naar Bredden er under 10 Fod (3 Meter). Hvor Forholdenes Beskaffenhed maatte gøre det ønskeligt, kunne mindre Afstande dog fastsættes af Landbrugsministeren.

For de Aaers, Bækkes og Indvandes Vedkommende, for hvilke der er oprettet Regulativ, eller i hvilke der sker Udsætning af Fiskeyngel, og hvor saadanne Foranstaltninger skønnes at være af Betydning for Fiskeriet, saavel som for de jyske Aaer, Bække og Indvande, kan Landbrugsministeren fastsætte større Afstande end de ovennævnte.

Fangstredskaber, der sættes ud for Aaers, Bækkes og Indvandes Udløb eller Udmunding, maa ikke anbringes saaledes, at der spærres for Fiskenes Opgang i de nævnte Vande, men der skal altid være uhindret Gennemgang paa en Strækning, der udgør mindst $\frac{1}{3}$ af Fredningsbæltets Grænselinie, og denne Strækning skal i en Afstand af indtil 50 Favne (94 Meter) udenfor Fredningsbæltet ligge i lige Retning ud for Vandløbets eller Indvandets Udmunding.

I og ved Fjordes Udmunding i Havet kan der af Landbrugsministeren fastsættes et Fredningsbælte, indenfor hvilket Fangstredskaber ikke maa bruges. For Ringkøbing og Nissum Fjorde fastsættes Afstanden, naar Udløbet er aabent, til 500 Favne (940 Meter). Dog skal det, naar Makrelstimer vise sig, være tilladt i Tiden fra 1. August til 1. Oktober at fange Makrel paa det fredede Areal paa Betingelse af, at der, naar saadant Fiskeri paabegyndes, uopholdelig gøres Anmeldelse derom til den stedlige Fiskerifoged eller, for saa vidt en saadan ikke findes, til Fiskerikontrollen, samt at al Fisk af anden Art end Makrel, der fanges med det benyttede Redskab, ikke ilandbringes, men snarest og saavidt muligt i levedygtig Stand udsættes i Havet.

§ 14.

Hvor ikke anden særlig Regel haves, eller hvor der ikke ved Vedtægt er truffet særlig Overenskomst herom, gælde følgende Regler for Afstanden mellem Fiske-redskaber i Brug:

Sildebundgarn, hvis Længde er Afstanden mellem Hovedpælen og den inderste Radpæl, skulle paa de aabne Kyster sættes i en Afstand af 300 Favne (565 Meter) til Siden og i Fjorde, Vige og lignende Indskæringer fra Havet samt i de smallere Sunde i en Afstand af 150 Favne (282 Meter) til Siden. Sideafstanden maales mellem Radenes Midtpunkter. Hvor Sildebundgarn paa Grund af Kystens Form ikke staa i samme Kompasretning, maa Hovedpælene ikke staa hinanden nærmere end $\frac{1}{4}$ af de to nærmeste Bundgarns Længder tilsammentagne. Sættes et Bundgarn udenfor anden Mands Bundgarn, skal der være en Afstand af mindst 10 Favne (19 Meter) mellem det yderste Garns inderste Radpæl og det inderste Garns Hovedpæl og derhos skal, hvor Afstanden mellem de nævnte Pæle er under 100 Favne (188 Meter), det yderste Bundgarn sættes i samme Kompasretning som det inderste.

Andre Redskaber tjenlige til Sildefangst maa ikke komme udsatte Silde-Bundgarn nærmere end foran fastsat for Silde-Bundgarn indbyrdes.

Alle andre Redskaber skulle overalt holde sig 20 Favne (38 Meter) fra Bundgarn og deres faste Dele (Pæle, Krabber o. lign.).

For andre Redskaber gælde følgende indbyrdes Afstandsbestemmelser:

Intet Redskab maa komme en allerede udsat Ruse eller lignende Redskab